

Sygn. akt IV K 52/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący - SSR (del.) Anna Zwolińska

Protokolant - J. D.

w obecności Prokuratora Przemysława Górskiego

po rozpoznaniu w dniach: 18.06.2018 r., 9.07.2018 r., 13.08.2018 r. i 17.09.2018 r. sprawy

1. R. B. (1) (B. (1))

s. J. i B. z d. L.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od lutego 2006 r. do marca 2011 r. w G., R., K. i D., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w zorganizowanej grupie z zamiarem utrudnienia stwierdzenia przestępczego pochodzenia środków finansowych, ich wykrycia i zajęcia, a także z zamiarem wprowadzenia do legalnego obrotu środków finansowych pochodzących z przestępstw w związku z transakcjami obrotu złomem, przyjmował je od S. Ć. i T. A., w tym za pośrednictwem J. S. (1), przechowywał je i rozporządzał nimi, w łącznej kwocie 34.729.447,57zł czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

2. J. S. (1) (S. (1)) z d. B.

c. J. i B. z d. L.

ur. (...) w B.

oskarżonej o to, że:

II. w okresie od lutego 2006 r. do marca 2011 r. w G., R., K. i D., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w zorganizowanej grupie, z zamiarem utrudnienia stwierdzenia przestępczego pochodzenia środków finansowych, ich wykrycia i zajęcia, a także z zamiarem wprowadzenia do legalnego obrotu środków finansowych pochodzących z przestępstwa w związku z transakcjami obrotu złomem, przyjmowała je od S. Ć. i T. A., przekazując je R. B. (1), w łącznej kwocie 34.729.447,57 zł, czyniąc sobie z popełniania przestępstw i przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

orzeka

1. uznaje oskarżonego **R. B. (1)** za winnego tego, że w okresie od stycznia 2006 r. do marca 2011 r. w G., R., K. i D., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kierując zorganizowaną grupą

przestępczą, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, podjął czynności mające na celu znaczne utrudnienie stwierdzenia miejsca umieszczenia oraz wykrycia środków finansowych w łącznej kwocie 34.880.647,98 zł stanowiących korzyści majątkowe pochodzące z przestępstwa fikcyjnego obrotu złomem polegającego na poświadczaniu nieprawdy w fakturach VAT co do ich wystawców, działających pod nazwami (...) S. Ć. i (...) T. A., w ten sposób, że polecał S. Ć.

i T. A. dokonywanie przelewów uzyskanych środków finansowych z rachunków firmowych (...) S. Ć. oraz (...) T. A., na rachunki prywatne tych osób, a także dokonywanie wypłat rzeczonych środków finansowych oraz pobieranie rzeczonych środków finansowych z kasy central handlowych (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. i (...) sp., z o.o. z siedzibą w D., które to środki następnie przyjmował w gotówce od S. Ć. i T. A., w tym również przy pomocy J. S. (1) i ukrywał, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, to jest przestępstwa art. 299§1 i §5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k.

i za to na mocy art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. skazuje go na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na mocy art. 299 § 7 k.k. orzeka wobec oskarżonego **R. B. (1)** przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa przypisanego w punkcie 1. sentencji w kwocie 34 865 047,98 (trzydzieści cztery miliony osiemset sześćdziesiąt pięć tysięcy czterdzieści siedem złotych i dziewięćdziesiąt osiem groszy);

3. uznaje oskarżoną **J. S. (1)** za winną tego, że w okresie od 27 kwietnia 2007 r. do 11 lutego 2008 r. w G., R., K. i D., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w zorganizowanej grupie przestępczej z zamiarem ewentualnym, aby R. B. (1) popełnił czyn zabroniony polegający na przyjmowaniu korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa, tj. na praniu brudnych pieniędzy, udzieliła mu pomocy w popełnieniu tego czynu zabronionego w ten sposób, że udzielała środka transportu S. Ć. i T. A. oraz przyjmowała od S. Ć. i T. A. środki finansowe pochodzące z należności uzyskanych przez nich od central handlowych (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. i (...) sp. z o.o. z siedzibą w D. w związku z wystawieniem poświadczających nieprawdę faktur VAT dokumentujących sprzedaż złomu, w łącznej kwocie 1.584.736,61 zł, które następnie przekazała R. B. (1) celem znacznego utrudnienia stwierdzenia miejsca umieszczenia oraz wykrycia tych środków, to jest przestępstwa art. 18§3 k.k. w zw. z art. 299§1 i §5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 §1 k.k. i za to na mocy art. 19 §1 k.k. w zw. z art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. skazuje ją na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

4. na mocy art. 69§1 i §2 k.k., art. 70§2 k.k. i art. 73§2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. przy zast. art. 4§1 k.k. warunkowo zawiesza wobec oskarżonej **J. S. (1)** wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 4 (czterech) lat próby, oddając ją w tym czasie pod dozór kuratora;

5. na zasadzie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. G. kwotę 960 zł (dziewięćset sześćdziesiąt złotych) plus 23% VAT w kwocie 220,80 zł (dwieście dwadzieścia złote osiemdziesiąt groszy) łącznie kwotę 1180,80 (jeden tysiąc sto osiemdziesiąt złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu R. B. (1) z urzędu;

6. na zasadzie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. Z. kwotę 960 zł (dziewięćset sześćdziesiąt złotych) plus 23% VAT w kwocie 220,80 zł (dwieście dwadzieścia złote osiemdziesiąt groszy) łącznie kwotę 1180,80 (jeden tysiąc sto osiemdziesiąt złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej J. S. (1) z urzędu;

7. na zasadzie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza na rzecz Skarbu Państwa od:

- oskarżonego **R. B. (1)** kwotę 1230,80 zł (jeden tysiąc dwieście trzydzieści złotych osiemdziesiąt groszy złotych) tytułem wydatków oraz opłatę w kwocie 400 zł (czteryście złotych),

- oskarżonej **J. S. (1)** kwotę 1230,80 zł (jeden tysiąc dwieście trzydzieści złotych osiemdziesiąt grozy złotych) oraz opłatę w kwocie 300 zł (trzysta złotych).

Sygn. akt. IV K 52/18

UZASADNIENIE

całości wyroku z dnia 26 września 2018 r.

Oskarżony R. B. (1) prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 4 sierpnia 2017 r. sygn.akt. IV K 240/15 został uznany za winnego tego, że:

- w okresie od stycznia do czerwca 2007 r. oraz od stycznia 2008 r. do września 2009 r. oraz od lutego 2011 r. do marca 2011 r. w G., R., K. i D., działając jako sprawca kierowniczy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kierując zorganizowaną grupą przestępczą, kierował wykonaniem czynu zabronionego przez S. Ć., któremu polecił założenie działalności gospodarczej pod nazwą (...) S. Ć. oraz T. A., któremu polecił prowadzenie działalności gospodarczej pod nazwą (...) T. A., a następnie polecił im zawarcie kontraktów na dostawę złomu z centralami handlowymi (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. i (...) sp., z o.o. z siedzibą w D., przy czym złom w ramach kontraktów dostarczany był przez inne nieustalone podmioty, zaś uzyskane w ten sposób kwity wagowe potwierdzające dostarczenie złomu w ramach zawartych kontraktów przez (...) S. Ć. i (...) T. A., przekazywał S. Ć. i T. A. jako osobom uprawnionym do wystawiania faktur, którzy na ich podstawie wystawiali fikcyjne faktur VAT, w których poświadczali nieprawdę, jakoby dokonywali sprzedaży złomu centralom handlowym (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. i (...) sp., z o.o. z siedzibą w D., czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, to jest przestępstwa z art. 18§1 k.k. w zw. z art. 271§1 i §3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65§1 k.k.

oraz tego, że:

- w okresie od stycznia 2006 r. do marca 2011 r. kierował zorganizowaną grupą przestępczą w skład, której wchodził T. A., S. Ć. i J. S. (1) oraz inne nieustalone osoby, mającą na celu popełnianie przestępstw polegających na fikcyjnym obrocie złomem, polegającym na poświadczaniu nieprawdy w fakturach VAT, co do ich wystawców, działających pod nazwami (...) S. Ć. i (...) T. A., poprzez dostarczanie kwitów wagowych dotyczących złomu dostarczonego przez inne nieustalone podmioty, a wystawionych w ramach zawartych kontraktów przez (...) S. Ć. i (...) T. A., które następnie służyły do wystawiania fikcyjnych faktur VAT nie dokumentujących rzeczywistego obrotu złomem, i w ten sposób osiągnięcie korzyści majątkowych, które następnie były bezpośrednio wypłacane bądź przekazywane na inne rachunku bankowe i przyjmowane w celu udaremnienia stwierdzenia ich przestępnego pochodzenia oraz wykrycia, to jest przestępstwa z art. 258§3 k.k.

Natomiast oskarżona J. S. (1) została uznana za winną tego, że :

- że w okresie od 27 kwietnia 2007 r. do 11 lutego 2008 r. w R., K., D., G., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, z zamiarem ewentualnym aby R. B. (1) popełnił czyn zabroniony polegający na wystawianiu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej fikcyjnych faktur VAT, udzieliła mu pomocy w popełnieniu tego czynu zabronionego w ten sposób, że na jego polecenie przekazywała S. Ć. jako właścicielowi firmy (...) S. Ć. oraz T. A. jako właścicielowi firmy (...) T. A., dane dotyczące wystawienia przez w/w osoby, jako osoby uprawnione, fikcyjnych faktur VAT, tj. poświadczających nieprawdę, a dotyczących rzekomej sprzedaży w ramach zawartych kontraktów przez w/w podmioty złomu firmom (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. i (...) sp. z o.o. z siedzibą w D., które to transakcje w rzeczywistości nie miały miejsca, gdyż do hut złom dostarczały inne nieustalone podmioty, zaś uzyskane w ten sposób kwity wagowe potwierdzające dostarczenie złomu w ramach zawartych kontraktów przez (...) S. Ć. i (...) T. A., służyły następnie do wystawienia fikcyjnych faktur, to jest przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 271§1 i §3 k.k. przy zast. art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k.

- w okresie od 27 kwietnia 2007 r. do 11 lutego 2008 r. brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez R. B. (1), w skład której wchodził T. A., S. Ć. oraz inne nieustalone osoby mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na fikcyjnym obrocie złomem, który polegał na poświadczaniu nieprawdy w fakturach VAT co do ich wystawców, działających pod nazwami (...) S. Ć. i (...) T. A. poprzez dostarczanie kwitów wagowych dotyczących złomu dostarczonego przez inne nieustalone podmioty, a wystawionych w ramach zawartych kontraktów przez (...) S. Ć. i (...) T. A., które następnie służyły do wystawiania fikcyjnych faktur VAT nie dokumentujących rzeczywistego obrotu złomem, i w ten sposób osiągnięcie korzyści majątkowych, które następnie były bezpośrednio wypłacane bądź przekazywane na inne rachunki bankowe i przyjmowane w celu udaremnienia stwierdzenia ich przestępnego pochodzenia oraz wykrycia, to jest przestępstwa z art. 258§1 k.k.

Wobec utrzymania w powyższym zakresie w mocy wyroku Sądu Okręgowego G. o sygn. IV K 240/15 wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 6 lutego 2018 r. (sygn. akt. II Aka 523/17) ustalenia w zakresie wyżej opisanych przestępstw zostały przez Sąd ponownie rozpoznający sprawę uznane za prawidłowe i nie wymagające uzupełnienia.

W zakresie przestępstwa z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k. przypisanego oskarżonemu R. B. (1) oraz przestępstwa z art. 18 § 3 w zw. z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k. przypisanego oskarżonej J. S. (1) w niniejszym postępowaniu Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Centrale handlowe: (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. oraz (...) sp. z o.o. z siedzibą w D. regulowały należności na podstawie poświadczających nieprawdę faktur wystawionych przez (...) S. Ć. oraz (...) T. A..

Część pieniędzy w okresie od **stycznia 2006 r. do marca 2011 r.** była przelewana na rachunki firmowe prowadzone dla ww firm, a część należności była wypłacana w kasie.

Stąd też na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów Sąd ustalił jaka była **wartość transakcji** pomiędzy (...) T. A. a C. (...) za okres od stycznia 2006 r. do marca 2011 r. i w tym samym okresie pomiędzy (...) T. A. a (...). Były to odpowiednio kwoty : 20.785.711,59 zł i 230.616,54 zł.

Na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów z dokumentów można było także stwierdzić, iż w okresie od dnia 19 stycznia 2006 r. do dnia 15 stycznia 2009 r. na rachunek bankowy firmy (...) T. A. wpłynęła łącznie kwota 13.380.931,89 zł i na tą samą kwotę został on obciążony (wypłacono wszystkie środki). Z tej kwoty kwotę aż 13.324.445,98 zł stanowiły przelewy przychodzące z rachunku (...) - 310 przelewów. Z kolei jeśli chodzi o należności wpływające na rachunek bankowy firmy (...) T. A. z (...) w okresie od dnia 19 stycznia 2006 r. do dnia 15 stycznia 2009 r. na firmowy rachunek (...) T. A. wpłynęła łącznie kwota 23.738,33 zł.

W obu przypadkach, opierając się na zeznaniach świadków T. A., Sąd uznał, iż pozostała część należności stanowiąca różnicę pomiędzy wartością transakcji a kwotą jaka wpłynęła na rachunek bankowy firmy (...) T. A. zostały rozliczone w gotówce poprzez wypłaty w kasie i po ich odbiorze trafiły do oskarżonego R. B. (1).

W przypadku drugiej firmy, a to (...) S. Ć., Sąd ustalił, iż wartość transakcji pomiędzy (...) S. Ć. a z (...) za okres od czerwca 2006 r. do lipca 2007 r. wynosiła 14.296.337,30 zł, z czego w okresie od dnia 5 czerwca 2006 r. do dnia 16 lipca 2007 r. na rachunek firmowy wpłynęła kwota 10.278.420,37 zł z rachunku (...) – 197 przelewów. W tytułach przelewów brak było opisów transakcji. Także w tym przypadku Sąd uznał, iż pozostałe należności zostały rozliczone w gotówce poprzez wypłaty w kasie i po ich odbiorze trafiły do oskarżonego R. B. (1) (dowód: wyjaśnienia i zeznania świadka S. Ć. k. 397-402, 416 – 418, 517-518, 1177-11790)

Pieniądze, które wpływały na rachunki bankowe obu firm były najczęściej jeszcze tego samego dnia przelewane na rachunki prywatne T. A. lub S. Ć., ewentualnie wypłacane w gotówce i przekazywane oskarżonemu R. B. (1) lub oskarżonej J. S. (1). Na podstawie dokumentacji bankowej Sąd mógł także ustalić w jaki sposób odbywały się przepływy środków finansowych pomiędzy wskazanymi kontami.

Największy udział w operacjach obciążających rachunek firmy (...) T. A. (wyłaty) miały przelewy na rachunki osobiste nr:

- (...) (rachunek T. A.) – 211 przelewów na łączną kwotę 10.727.307,69 zł,
- (...) (rachunek S. Ć.) – 32 przelewy na łączną kwotę 2.301.269,16 zł,

Opisy transakcji w tym wypadku zawierały jedynie ogólnikowe zapisy: „przelew” lub „przelew wewnętrzny”. Ponadto w gotówce T. A. wybrał z rachunku firmowego łącznie kwotę 179.487,42 zł.

Podobnie rzecz się miała, jeśli chodzi o udział w transakcjach obciążających rachunek firmowy firmy (...), gdyż największy udział miały przelewy wychodzące na rachunki osobiste:

- (...) (S. Ć.) - 129 przelewów na łączną kwotę 7.361.363,69 zł,
- (...) (T. A.) – 39 przelewów na łączną kwotę 2.904.000,31 zł. Opisy transakcji każdorazowo były ogólnikowe np. „przelew”. Ponadto, S. Ć. z rachunku firmowego wybrał łącznie kwotę 11.976,00 zł. w gotówce.

Sąd wziął także pod uwagę, iż T. A. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 24 kwietnia 2015r. sygn. akt. IV K 19/15 za przestępstwo z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. którego przedmiotem była kwota 20 625 547,14 zł. Z kolei S. Ć. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 29 października 2014 r. sygn.akt. IV K 154/14 za przestępstwo z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k., którego przedmiotem była kwota 14 255 100,84 zł.

W toku poprzedniego rozpoznania sprawy, w wyroku Sądu Okręgowego w G. w sprawie o sygn. akt. IVK 141/14 z dnia 14 lipca 2015 r., a w konsekwencji także w wyroku Sądu Okręgowego w G. w sprawie o sygn. akt. IV K 240/15 przyjęto, iż łącznie oskarżony R. B. (1) od T. A.

i S. Ć. uzyskał środki płatnicze w kwocie 34 880 647,98 zł, która stanowiła sumę kwoty 20 625 547,14 zł (przypisanej T. A.) oraz kwoty 14 255 100,84 zł (przypisanej S. Ć.).

Rozpoznając po raz ponowny sprawę Sąd miał na uwadze gwarancyjny charakter instytucji zakazu reformationis in peius wyrażonej w art. 443 k.p.k., wobec zaskarżenia poprzednich orzeczeń wyłącznie na korzyść oskarżonego R. B. (1), stąd też, mimo, iż ustalenia Sądu wskazywały na to, iż łącznie S. Ć. i T. A. przekazali oskarżonemu R. B. (1) kwotę nieznacznie wyższą, Sąd przyjął w wyroku, iż była to kwota 34 880 647,98 zł.

Sąd ustalił także, iż S. Ć. i T. A. część z wyżej wymienionej kwoty pieniędzy przekazali za pośrednictwem oskarżonej J. S. (1). Sąd ustalił to na podstawie zeznań i wyjaśnień złożonych w charakterze podejrzanych przez świadków S. Ć. i T. A.. Świadkowie nie potrafili jednak precyzyjnie wskazać okresu, kiedy przekazywali pieniądze J. S. (1). W tym więc zakresie Sąd oparł się na jej wyjaśnieniach, gdyż na jednej z rozpraw oskarżona podała, iż niewątpliwie było to w czasie, gdy jej brat R. B. (1) został aresztowany, jednak nie później niż do dnia kiedy jej samej przedstawiono zarzuty (czyli do dnia 8 lutego 2008 r). Oskarżony R. B. (1) został zatrzymany w dniu 26 kwietnia 2007 r. w sprawie o sygn. akt. XVI K 49/14 (V Ds. 30/13), a następnie tymczasowo aresztowany (dowód: informacja k. 505) . W tym czasie oskarżona J. S. (1) przystąpiła do pomocy bratu w popełnieniu przestępstw, w ten sposób, że przewoziła T. A. i S. Ć. do banku, przekazywała im dane do fikcyjnych faktur, które po wystawieniu przekładali oni w centralach handlu złomem oraz przyjmowała od nich pieniądze, które przekazywała bratu.

W czasie, kiedy jej brat został pozbawiony wolności do czasu ogłoszenia jej zarzutów (postanowienie k. 506, wyjaśnienia oskarżonej k. 978v) czyli do dnia 8 lutego 2008 r., oskarżona J. S. (1) przyjmowała od T. A. i S. Ć. pieniądze, które następnie przekazała bratu. W tym okresie Sąd wyliczył, iż T. A. i S. Ć. przekazali oskarżonej J. S. (1) kwotę 1 584 736,61 zł, które to pieniądze stanowiły korzyść pochodzącą z popełnienia przestępstwa z art. 271§1 i §3 k.k. przy zast. art. 12 k.k. Były to kwoty pochodzące z wpłat należności przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. na rzecz firmy (...) S. Ć., jak również kwoty wpłat należności przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w D. na rzecz (...) T. A..

	(...) S. Ć.			
Oskarżona J. S. (1) Od 27 kwietnia 2007 r. Do 11 lutego 2008 r.		27 Kwiecień r.	127 382,00 zł	
	30 kwietnia 2007 r.	95 376,67 zł		
	Maj_2007 r.	742,20 zł		
	Czerwiec r.	369,20 383,90 zł		
	Lipiec_2007 r.			
	Sierpień_2007 r.			
	1. RAZEM	1 833 891,51 zł		

	(...) T. A.			
	od września 2007 r.	(...) (...) Sp. Sp. z.o.o.	(...) Sp. z.o.o.	
	Styczeń r.	157 761,97 zł	---	
	4 Luty r.	27 294,79 zł	10 688,72 zł	
	5 luty 2008 r.	43 143,23 zł		
	7 luty 2008 r.	11 716,39 zł		
		2. RAZEM	240 10 156,38688,72 zł zł	
		RAZEM (1+2)	584 736,61 zł	

Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony R. B. (1) przyjmując pieniądze w opisany wyżej sposób, w tym także od oskarżonej J. S. (1), podjął czynności mające na celu znaczne utrudnienie stwierdzenia miejsca umieszczenia oraz wykrycia środków finansowych pochodzących z przestępczego procederu wystawiania poświadczających nieprawdę faktur co do ich wystawców, działających pod nazwami (...) oraz (...). Niewątpliwie podejmowane działania polegające w

pierwszej kolejności na przelewaniu otrzymanych z central handlowych środków na własne konta osobiste S. Ć. i T. A., a następnie przekazywanie przez ww. pieniędzy R. B. (1) w gotówce, miało taki cel. W realizacji tego celu przyjmując pieniądze od wyżej wymienionych przez pewien okres czasu pomagała mu siostra czyli oskarżona J. S. (1).

(Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. B. (1) k. 440-445, 507-508, 509-511, 517-519, 905-908, 1154-1155, 1278-1279; częściowo wyjaśnienia oskarżonej J. S. (1) k. 491-496, 507-508, 512-514, 515-516, 905-906, 908, 978, 950, 1155, 1279; zeznania świadka S. Ć. k. 397-404, 416-418, 515-516, 517-518, 907-909, 1177-1179, 1284-1285, z zał. 1 k. 7, 115-117, 136-138, z zał. 20 k. 224-225; zeznania świadka T. A. k. 268-272, 310-312, 320-325, 341-345, 509-511, 512-514, 904-905, 979-980, 1174-1176, 1204-1205, 1280-1282, 209-210 zał. 20, 342-345 zał. 21;

dokumentacja bankowa oraz dane z raportu dotyczącego analizy historii rachunków bankowych oraz danych uzyskanych od (...) załącznik nr 22;

Wykaz faktur (...) na rzecz (...) k. 21-52; Potwierdzenia płatności (...) na rzecz (...) k. 52-70; Protokół zatrzymania dokumentacji (...) k. 98-100; wydruki rozrachunków dot. (...) k. 101-132; Wykaz faktur (...) na rzecz (...) k. 71-72; Potwierdzenia płatności (...) na rzecz (...) k. 72; Protokół zatrzymania dokumentacji z (...) k. 75-81; Protokół oględzin dokumentacji z (...) k. 82-83; Protokół komisijnego otwarcia pudła z zawartością dokumentów k. 152-153; Faktury (...) dla (...) 19.01.2006-28.04.2006 załącznik nr 10; Faktury (...) dla (...) 4.05.2006-7.09.2006 załącznik nr 11; Faktury (...) dla (...) 7.09.2006-29.12.2006 załącznik nr 12; Faktury (...) dla (...) 3.01.2007-27.04.2007 załącznik nr 13; Faktury (...) dla (...) 30.04.2007-20.12.2007 załącznik nr 14; Zestawienie k. 1-46 załącznik nr 15; Potwierdzenia przyjęcia dostawy i karty wagowe k. 47 i nast. - załącznik nr 15; Kwity wagowe (...) Z. załącznik nr 15, 16, 17; Faktury (...) dla (...) 31.03.2011-17.02.2011 załącznik nr 18; Faktury (...) dla (...) i (...) 24.08.2009-14.07.2007 załącznik nr 18; Faktury (...) dla (...) i (...) 14.07.2007-01.02.2008 załącznik nr 19; Oryginały Faktury (...) dla (...): 19.01.2006-13.07.2006 załącznik nr 29 - DRZ 1528/14-1659/14; 11.07.2006-29.12.2006 załącznik nr 30 - DRZ 1660/14-1771/14; 2.01.2007-20.12.2007 załącznik nr 31 - DRZ 1772/14-1907/14; 4.01.2008-10.03.2011 załącznik nr 32 - DRZ 1908/14-2007/14; Zamówienia dostawy k. 322-390 załącznik nr 32; Oryginały Faktury (...) dla (...): 12.12.2007-24.08.2009 załącznik nr 23 - DRZ 1411/14-1506/14; Protokół zatrzymania dokumentacji (...) k. 98-100; Wydruki rozrachunków dot. (...) k. 133-151; Dokumentacja bankowa k. 85-90 załącznik nr 1; Faktury (...) dla (...) 29.12.2006-15.01.2007 załącznik nr 2; Faktury (...) dla (...) 17.01.2007-28.02.2007 załącznik nr 3; Faktury (...) dla (...) 1.03.2007-29.03.2007 załącznik nr 4; Faktury (...) dla (...) 2.04.2007-25.06.2007 załącznik nr 5; Faktury (...) dla (...) 13.09.2006-2.11.2006 załącznik nr 6; Faktury (...) dla (...) 3.11.2006-30.11.2006 załącznik nr 7; Faktury (...) dla (...) 2.06.2006-20.06.2006 załącznik nr 7; Faktury (...) dla (...) 21.06.2006-3.08.2006 załącznik nr 8; Faktury (...) dla (...) 4.08.2006-12.09.2006 załącznik nr 9; Oryginały Faktury (...) dla (...): 6.06.2006-27.09.2006 załącznik nr 24 - DRZ 2009/14-2089/14; 28.09.2006-29.01.2007 załącznik nr 25 - DRZ 2090/14-2161/14; 2.02.2007-25.06.2007 załącznik nr 26 - DRZ 2162/14-2232/14; Oryginały Kwitów wagowych (...) dla (...) Z. - załącznik nr 27, 28)

Oskarżony R. B. (1) w toku całego postępowania konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, w niniejszym postępowaniu oświadczył, że nie będzie brał w nim udziału (oświadczenie k. 1559), stąd też Sąd skorzystał z możliwości odczytania jego wcześniej złożonych wyjaśnień (rozprawa k. 1560)

Wyjaśnienia oskarżonego R. B. (1), który nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, w tym to popełnienia przestępstwa z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 271 §3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w konsekwencji nie odnosiły się także do przestępstwa z art. 299 § 1 i § 5 k.k.. Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za niewiarygodne, opierając się w tym zakresie na zeznaniach oraz wyjaśnieniach składanych w charakterze podejrzanych przez świadków S. Ć. i T. A..

Jeśli chodzi o kontakty z T. A. wyjaśnienia oskarżonego R. B. (1) nie były wiarygodne. Wskazał on, że ten skupował od niego złom, za który płatność realizowana była gotówką i za który nie wystawiał mu faktur. Oskarżony wyjaśnił także, że był raz w C. z T. A., ale jego rola ograniczyła się do podwiezienia go.

W zakresie kontaktów z S. Ć. całkowicie im zaprzeczył, wskazał, że nigdy z nim żadnych transakcji nie przeprowadzał, a tym bardziej żadnych pieniędzy mu nie przekazywał. Oskarżony przyznał, że w prowadzeniu działalności zastępowała

go również siostra oskarżona J. S. (1) i w tym czasie również kupował od niego złom T. A., ale nie były z tego tytułu wystawiane faktury, bo uprzedził ją, aby tego nie robiła.

Na kolejnych rozprawach oskarżony R. B. (1) odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania podtrzymując uprzednio złożenia wyjaśnienia (k. 905-908, 1154-1155, 1278-1279)

Oskarżona J. S. (1) zawiadomiona prawidłowo o rozprawie, nie stawiała się na rozprawę (rozprawa k.1538), więc Sąd skorzystał z możliwości odczytania jej wyjaśnień (k.1539), w których w toku całego postępowania sądowego nie przyznawała się do popełnienia zarzucanych jej czynów.

Z wyjaśnień oskarżonej J. S. (1) wynikało, że zastępowała i pomagała bratu w prowadzeniu jego działalności gospodarczej w postaci punktu skupu złomu. Wobec faktu, iż oskarżona na rozprawie w dniu 30 czerwca 2015 r. (k. 978v), oznajmiła, że co prawda nie jest w stanie dokładnie podać, kiedy pomagała bratu w prowadzeniu firmy, ale na pewno miało to miejsce, gdy R. B. (1) był tymczasowo aresztowany i skończyło się, kiedy postawiono jej w innej sprawie zarzuty, Sąd przyjął, iż oskarżona działała w tym okresie tj. od dnia 27 kwietnia 2007r.do dnia 11 lutego 2008 r.

Wyjaśnienia oskarżonej J. S. (1) częściowo okazały się niezgodne z wyjaśnieniami oskarżonego R. B. (1). Oskarżona potwierdziła swoją znajomość z T. A. i S. Ć. I wskazała, że zarówno S. Ć., jak i T. A. przywozili jej pieniądze za złom, nie była w stanie powiedzieć za nabyty przez kogo złom to była zapłata (k. 491-496, 507-508, 512-514, 515-516).

Sąd uznał, iż wyjaśnienia oskarżonych stanowiły przyjętą przez nich linię obrony i nie zasługiwały na wiarę. W pierwszej kolejności wskazać należy, że wyjaśnienia oskarżonych były sprzeczne wzajemnie ze sobą. Wyjaśnienia J. S. (1), mimo, iż także nie były wiarygodne w całości, to jednak podała ona okoliczności, potwierdzające przynajmniej w części wyjaśnienia S. Ć. i T. A., którym zaprzeczał oskarżony R. B. (1). Częściowo natomiast oboje oskarżenie popadli w sprzeczność wyjaśniając o tych samych okolicznościach (np. o współpracy z S. Ć.). Po drugie, wyjaśnienia obojga oskarżonych były sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym, a w szczególności z wyjaśnieniami i zeznaniami świadków S. Ć. i T. A.. Z tego względu w ocenie Sądu wyjaśnienia te nie zasługiwały na wiarę.

Dokonując oceny wyjaśnień oskarżonego R. B. (1) wyeksponować należy, iż za brakiem ich wiarygodności przemawiało głównie to, iż były one rozbieżne z wyjaśnieniami jego siostry oskarżonej J. S. (1). Oskarżona co prawda formalnie także nie przyznała istnienia przestępnego procederu, ale przyznała, że oskarżony prowadził działalność gospodarczą z S. Ć., czemu R. B. (1) zdecydowanie zaprzeczał. Oskarżona J. S. (1) przy okazji wyjaśnień dotyczących czego dotyczyła współpraca z T. A. sama popadła w sprzeczności, gdyż najpierw wyjaśniła, iż oskarżony R. B. (1) T. A. przekazywał kwity wagowe, a następnie starała się z tego wycofać, wskazując, że miała na myśli złom.

Ponadto, co istotne, jej wyjaśnienia potwierdzały relacje T. A. i S. Ć., gdyż oskarżona przyznała przecież, że otrzymywała od nich pieniądze, jednak nie była w stanie wytłumaczyć, z jakiego tytułu je otrzymywała, raz twierdząc, że za złom, a w innej części wyjaśnień, że za kwity wagowe.

W ocenie Sądu na uwagę zasługiwało także to, iż oskarżona przyznała także, że pomagała bratu i działała na jego polecenie, o czym przecież wyjaśniali omasz Antończyk i S. Ć.. Stąd też Sąd uznał, że wyjaśnienia oskarżonej zasługują J. S. (1) zmierzały do umniejszenia jej roli w popełnieniu przestępstwa.

Niewątpliwie kluczowe znaczenie dla możliwości przypisania oskarżonym popełnienia przestępstwa prania brudnych pieniędzy miały być wyjaśnienia i zeznania świadków S. Ć. i T. A., które Sąd uznał za wiarygodne.

Z zeznań T. A. (k. 268-272, 310-312, 320-325, 341-345, 509-511, 512-514, 904-905, 979-980, 1174-1176, 1204-1205, 1280-1282, 209-210 zał. 20, 342-345 zał. 21) wynikało m.in. po tym jak zanosił kwit wagowy wraz fakturą zanosił do C. i H. C. otrzymywał od kontrahentów należność przelewem na firmowy rachunek bankowy lub pobierał pieniądze. Każdorazowo pieniądze przekazywał oskarżonemu R. B. (1). Dodał, że na rachunek wpływały też pieniądze od S. Ć.,

który był jego kolegą i działał później na tej samej zasadzie co on sam. Kiedy oskarżony R. B. (1) został aresztowany oskarżona J. S. (1) zajmowała się za niego sprawami. Natomiast kiedy R. B. (1) opuścił areszt to ponownie zaczął na jego polecenie wypłacać pieniądze. Dodał, że po opuszczeniu aresztu przez R. B. (1) oskarżona J. S. (1) nadal brała udział w procederze, gdyż zdarzało się, że odwoziła ich samochodem do C. albo odbierała od niego pieniądze.

T. A. wskazał, że sam za wypisywanie faktur otrzymywał drobne kwoty rzędu 150-200 zł, zdarzało się, że otrzymywał je od oskarżonej J. S. (1). Wyjaśnił, że zdarzało się, że w sytuacji, gdy nie mógł sam pojechać wypisywał upoważnienia dla innych osób i sam również z upoważnienia innych osób odebrał pieniądze w kasie lub w banku.

S. Ć. oświadczył w toku postępowania (k. 397-404, 416-418, 515-516, 517-518, 907-909, 1177-1179, 1284-1285, z zał. 1 k. 7, 115-117, 136-138, z zał. 20 k. 224-225) że zna zarówno oskarżonego, jak i oskarżoną. Jak zeznał świadek, o oskarżonej myślał, że to tylko księgowa, ale po pewnym czasie doszedł do wniosku, że oskarżeni współdziałają ze sobą.

Świadek zeznał, że pieniądze, które dostawał z C. przekazywał oskarżonemu R. B. (1). Z jego zeznań wynikało, że część pieniędzy otrzymywał w gotówce, a część była wpłacana przelewem na konto firmy (...), którą w tym celu założył. Następnie pieniądze przekazywał z konta firmowego na konto osobiste i wypłacał gotówkę, którą przekazywał oskarżonemu R. B. (1).

Świadek nie potrafił dokładnie powiedzieć, jaki był obrót i ile pieniędzy (...) wypłacił, ale był to rząd wielkości liczony w milionach.

Świadek zeznał, iż z racji wykonywanych zadań, otrzymywał od oskarżonego R. B. (1) drobne kwoty typu 50 zł na taksówkę lub na piwo, mogło tego być około 250 zł tygodniowo.

Co istotne, świadek zeznał, że T. A. mówił mu, że jego praca też polegała na tym, aby kwity wagowe dostarczyć do C., zostawić w kasie, a następnie odebrać pieniądze i przekazywać oskarżonemu R. B. (1). Jak wskazał świadek praktycznie cały tydzień jeździł z oskarżonym R. B. (1) lub oskarżoną J. S. (1) do banku odebrać pieniądze i zawsze wypłacał całość z rachunku.

Obaj świadkowie przesłuchiwani w poprzednim postępowaniu przed Sądem konsekwentnie podtrzymali swoje wyjaśnienia i zeznania.

W ocenie Sądu wyjaśnienia i zeznania świadków T. A. i S. Ć., zasługiwały na wiarę. Wskazywały one, iż **całość pieniędzy** otrzymywanych na rachunki firmowe bądź wypłacanych w kasie central handlowych przekazywali oskarżonemu R. B. (1), względnie w przypadku jego nieobecności, oskarżonej J. S. (1). Ich zeznania wzajemnie ze sobą w tym zakresie korespondowały i jawiły się jako szczerze, gdyż nie umniejszali oni swojego udziału w procederze. Zeznania jawiły się także jako logiczne. Dodatkowo Sąd wziął pod uwagę, iż świadek M. T. opisał w sposób tożsamy tego typu proceder (k. 1339-1343, 1335-1338, 1329-1334, 1322-1328, 1309-1315), w który był zaangażowany razem z oskarżonymi w okresie wcześniejszym.

Za uznaniem zeznań świadków za wiarygodne przemawiała zbieżność relacji T. A. i S. Ć., która jednakże w ocenie Sądu nie mogła wynikać z faktu porozumienia się świadków w tym zakresie. Takiej ocenie sprzeciwiała się wyraźna autonomiczność obu relacji, ale także to, iż T. A. w czasie, w którym przedstawiane mu były zarzuty i składał wyjaśnienia, był pozbawiony wolności w innej sprawie. Niewątpliwie ten fakt sprzeciwiał się uznaniu, iż zdołał on uzgodnić swoje wyjaśnienia z S. Ć. nie mając z nim swobodnego kontaktu. Zdaniem Sądu za wiarygodnym charakterem zeznań tych świadków przemawiała także ich zgodność z zatrzymanymi w sprawie dokumentami.

Zeznania pozostałych świadków, które Sąd ujawnił bez odczytywania nie dostarczyły istotnych informacji dotyczących sprawstwa i winy oskarżonych.

Istotne dla ustalenia sprawstwa oskarżonych były dowody z dokumentów, których wiarygodność nie budziła zastrzeżeń. I tak ustalając rozmiar oraz czasookres działalności oskarżonych R. B. (1), a także J. S. (1) Sąd oparł się w szczególności na dokumentacji ujawnionej na rozprawie, szczegółowo wskazanej przy dokonanych ustaleniach

faktycznych. Na jej podstawie możliwy stało się dokonanie stosownych wyliczeń wskazujących na wysokość obrotu jaki występował pomiędzy centralami handlu złomem, a firmami (...) S. Ć. oraz (...) T. A..

Dla dokonania ustaleń faktycznych niezbędna była analiza stanowiąca załącznik nr 22 wraz z dokumentacją handlową, które pozwoliły ustalić przepływ i wielkość środków finansowych, jakie przyjęte zostały przez oskarżonego R. B. (1). Dokumentacja ta potwierdziła w tej kwestii relacje T. A. i S. Ć..

Pozostałe zgromadzone w sprawie dowody, głównie w postaci protokołów z czynności procesowych oraz dokumentacji handlowej nie wzbudziły wątpliwości Sądu. Nie były również, w żaden sposób kwestionowane przez strony.

Mając na uwadze ustalony stan faktyczny Sąd uznał oskarżonego R. B. (1) za winnego tego, że:

w okresie od stycznia 2006 r. do marca 2011 r. w G., R., K. i D., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kierując zorganizowaną grupą przestępczą, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, podjął czynności mające na celu znaczne utrudnienie stwierdzenia miejsca umieszczenia oraz wykrycia środków finansowych w łącznej kwocie 34.880.647,98 zł stanowiących korzyści majątkowe pochodzące z przestępstwa fikcyjnego obrotu złomem polegającego na poświadczaniu nieprawdy w fakturach VAT co do ich wystawców, działających pod nazwami (...) S. Ć. i (...) T. A., w ten sposób, że polecał S. Ć. i T. A. dokonywanie przelewów uzyskanych środków finansowych z rachunków firmowych (...) S. Ć. oraz (...) T. A., na rachunki prywatne tych osób, a także dokonywanie wypłat rzeczonych środków finansowych oraz pobieranie rzeczonych środków finansowych z kasy central handlowych (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. i (...) sp., z o.o. z siedzibą w D., które to środki następnie przyjmował w gotówce od S. Ć. i T. A., w tym również przy pomocy J. S. (1) i ukrywał, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, to jest przestępstwa art. 299§1 i §5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k.

Przestępstwo z art. 299 §1 k.k. popełnia ten, kto środki płatnicze, instrumenty finansowe, papiery wartościowe, wartości dewizowe, prawa majątkowe lub inne mienie ruchome lub nieruchomości, pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego, przyjmuje, posiada, używa, przekazuje lub wywozi za granicę, ukrywa, dokonuje ich transferu lub konwersji, pomaga do przenoszenia ich własności lub posiadania albo podejmuje inne czynności, które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia lub miejsca umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przepadku.

Jak wyżej wskazano, oskarżony R. B. (1) przyjmując wszystkie środki płatnicze pochodzące z przestępstwa z art. 271 §1 i § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k., następnie ukrywając je, brał udział osobiście w popełnieniu przestępstwa z art. 299 § 1 k.k. Działając wspólnie i w porozumieniu z T. A. i S. Ć. wypełniał w ten sposób znamiona kwalifikowanej formy tego przestępstwa z art. 299 § 5 k.k.

Zeznania i wyjaśnienia T. A. i S. Ć., które Sąd uznał za wiarygodne opisywały wyraźny podział ról. T. A. i S. Ć. założyli rachunki bankowe na polecenie oskarżonego R. B. (1). Były to w obu przypadkach rachunek firmowy oraz osobisty. Następnie S. Ć. oraz T. A. dokonywali operacji na rachunkach firmowych, które głównie polegały na wypłacaniu gotówki albo przelewie pieniędzy na rachunek osobisty i następnie wypłacaniu tych środków. Część należności pobierali w kasach central handlowych w gotówce. Następnie całość pieniędzy stanowiących zapłatę za faktury i stanowiących korzyść majątkową uzyskaną z przestępstwa z art. 271 § 1 i § 3 k.k. w zw. z art.12 k.k. przyjmował oskarżony R. B. (1). Łącznie przyjął od T. A. i S. Ć. kwotę 34 880 634,98 zł. Wyżej wskazano, iż przyjęta w wyroku wielkość stanowi sumę: 20 625 547,14 zł (przypisanej T. A. w wyroku o sygn. IV K 19/15) oraz kwoty 14 255 100,84 zł (przypisanej S. Ć. w wyroku o sygn..IV K 154/14).

Przestępstwo z art. 299 § 1 k.k. jest przestępstwem formalnym z narażenia, a zatem dla dokonania tego czynu wystarczy, że określone w tym przepisie działania mogą m.in. znacznie utrudnić stwierdzenie miejsca umieszczenia (ukrycia) tych środków finansowych pochodzących z czynu zabronionego, a tym samym utrudnić ich wykrycie. Oskarżony R. B. (1) całość środków płatniczych od T. A. i S. Ć. przyjął w gotówce, co nie tylko pozwalało na ukrycie jego

związku z przestępstwem, ale także uniemożliwiło skutecznie organom ścigania śledzenie dalszych losów środków płatniczych i niewątpliwie taki miało cel. Podnieść należy, że organy ścigania nie odnalazły środków płatniczych, które oskarżony R. B. (1) przyjął, a miejsce w jakim znajdują się aktualnie nie jest znane.

Wszystko powyższe zdaniem Sądu pozwalało na przyjęcie, iż oskarżony R. B. (1) pozostaje współsprawcą czynu zabronionego z art. 299 § 1 k.k.

Kwalifikacja zachowania oskarżonych z art. 299 § 5 k.k. jest uzasadniona faktem, iż ich przestępcza działalność obejmowała co najmniej trzy osoby, tj. oprócz T. A. i S. Ć. oraz oskarżonego R. B. (1), także przez pewien czas pomocnika w osobie oskarżonej J. S. (1). W doktrynie nie budzi wątpliwości, że przez „działanie w porozumieniu” należy rozumieć nie tylko współsprawstwo, lecz wszelkie formy opartego na porozumieniu współdziałania przestępczego (w tym pomocnictwo) (por. Kodeks karny. Komentarz, A. Marek, Lex 2010).

Warunkiem przypisania sprawcy odpowiedzialności z tytułu art. 299§1 k.k. jest ustalenie, iż dokonuje on określonych czynności wykonawczych względem korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego. Oznacza to konieczność udowodnienia przez Sąd związku korzyści majątkowych z czynem zabronionym – tzw. przestępstwem bazowym.

W ocenie Sądu pieniądze w kwocie 34 880 634,98 zł w całości pochodziły z przestępstwa fikcyjnego obrotu złomem polegającego na poświadczaniu nieprawdy w fakturach Vat co do ich wystawców działających pod nazwami (...) S. Ć. i (...) T. A. i stanowiły pochodzącą z popełnienia tego przestępstwa korzyść majątkową. Była to korzyść majątkowa osiągnięta z przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów tj. z przestępstwa z art. 271 § 1 i § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Powyżej wskazano w jaki sposób obliczona została ta kwota, ale wskazano również, iż w całości stanowiła ona należność otrzymaną przez (...) S. Ć. i (...) T. A. na podstawie wystawionych przez T. A. i S. Ć. faktur, dlatego też kwota ta w całości stanowiła korzyść majątkową osiągniętą z przestępstwa tzw. bazowego. W realiach niniejszej sprawy kwota ta stanowiła równocześnie w całości przedmiot przestępstwa z art. 299 § 1 k.k.

Kwota ta stanowiła korzyść osiągniętą z przestępstwa bazowego i jednocześnie w przypadku oskarżonego R. B. (1) korzyść majątkową osiągniętą z przestępstwa prania brudnych pieniędzy. Przyczyną tego stanu rzeczy był fakt, iż jak zgodnie wyjaśniali T. A. oraz S. Ć. całość pieniędzy, które wpływały na rachunki bankowe firm (...) i (...) oraz tych, które wypłacali oni w kasie (...) Sp. z o.o i (...) Sp. z o.o. przekazywali oni R. B. (1) w gotówce. Kwota ta zatem w całości stanowiła korzyść majątkową osiągniętą z popełnionego przez oskarżonego R. B. (1) przestępstwa z art. 299 § 1 i § 5 k.k. Bez znaczenia w tym przypadku był fakt, czy oskarżony R. B. (1) ponosił swoje własne koszty prowadzenia przestępczej działalności (podobnie Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 9.10.2014 r. sygn. akt. II Aka 204/14).

Orzekając na podstawie art. 299 § 7 k.k. przepadek równowartości korzyści majątkowej pochodzącej z tego przestępstwa (tzn. z przestępstwa prania brudnych pieniędzy), która to korzyść była jednocześnie w ocenie Sądu równa korzyści osiągniętej z przestępstwa bazowego (tj. z przestępstwa z art. 271 § 1 i § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.) Sąd orzekł przepadek kwoty 34 865 047, 98 zł . Wykonując zalecenia sądu odwoławczego Sąd odliczył od kwoty 34 880 647,98 zł, którą przypisał oskarżonemu R. B. (1) w pkt 1 wyroku jako korzyść osiągniętą z przestępstwa z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. kwoty:

- 9 600 zł (kwota przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. jaką orzeczono wobec T. A. w wyroku o sygn. IV K 19/15)

- 6 000 zł (kwota przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. jaką orzeczono wobec S. Ć. w wyroku o sygn. IV K 154/14)

Zdaniem Sądu zachowanie oskarżonej J. S. (1) wyczerpało natomiast znamiona pomocnictwa i dlatego Sąd uznał ją za winną tego, że :

w okresie od 27 kwietnia 2007 r. do 11 lutego 2008 r. w G., R., K. i D., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w zorganizowanej grupie przestępczej z zamiarem ewentualnym, aby R. B. (1) popełnił czyn zabroniony polegający na przyjmowaniu korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa, tj. na praniu brudnych pieniędzy, udzieliła mu pomocy w popełnieniu tego czynu zabronionego w ten sposób, że udzielała środka transportu S. Ć. i T. A. oraz przyjmowała od S. Ć. i T. A. środki finansowe pochodzące z należności uzyskanych przez nich od central handlowych (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. i (...) sp. z o.o. z siedzibą w D. w związku z wystawieniem poświadczających nieprawdę faktur VAT dokumentujących sprzedaż złomu, w łącznej kwocie 1.584.736,61 zł, które następnie przekazała R. B. (1) celem znacznego utrudnienia stwierdzenia miejsca umieszczenia oraz wykrycia tych środków, to jest przestępstwa art. 18§3 k.k. w zw. z art. 299§1 i §5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 §1 k.k.

Zgodnie z art. 18§3 k.k. odpowiada za pomocnictwo, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji; odpowiada za pomocnictwo także ten, kto wbrew prawemu, szczególnemu obowiązkowi niedopuszczenia do popełnienia czynu zabronionego swoim zaniechaniem ułatwia innej osobie jego popełnienie. Pomocnictwo polega na ułatwianiu innej osobie popełnienia czynu zabronionego. Ustawa wskazuje na typowe formy pomocnictwa, jakimi są: dostarczenie narzędzia, środka przewozu, a także udzielenie rady lub informacji. Użyty w ustawie zwrot „w szczególności” wskazuje, że w grę mogą wchodzić również inne formy pomocnictwa. Chodzi zatem o takie zachowania, które - obiektywnie rzecz biorąc - ułatwiają popełnienie czynu zabronionego, o czym przesądza określenie ustawowe „ułatwia” (art. 18§3 k.k.).

Użyty przez ustawę zwrot „w zamiarze” oznacza, że pomocnictwa można dopuścić się zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym. Oskarżona J. S. (1) miała ogólną świadomość bezprawności działania oskarżonych S. Ć. i T. A.. Zdaniem Sądu działanie oskarżonej J. S. (1) sprowadzające się do tego, iż w czasie aresztowania brata oskarżonego R. B. (1), wozila S. Ć. i T. A. do banku oraz do central i odbierała pieniądze dla oskarżonego R. B. (1) sprowadzają się jedynie do pomocnictwa. Działała ona z zamiarem ewentualnym, a zatem przewidywała, iż swoim zachowaniem ułatwia (pomaga) oskarżonemu R. B. (1) popełnić czyn zabroniony i na to się godziła.

W zakresie czasu działania oskarżonej Sąd oparł się na jej wyjaśnieniach, gdyż świadkowie T. A. i S. Ć. nie potrafili tego precyzyjnie wskazać. Na jednej z rozpraw oskarżona podała, iż niewątpliwie było to w czasie, gdy jej brat R. B. (1) został aresztowany, jednak nie później niż do dnia kiedy jej samej przedstawiono zarzuty. Oskarżony R. B. (1) został zatrzymany w dniu 26 kwietnia 2007 r. w sprawie o sygn. akt. XVI K 49/14 (V Ds. 30/13), a następnie tymczasowo aresztowany (dowód: informacja k. 505). W tym czasie oskarżona J. S. (1) przystąpiła do pomocy bratu w popełnieniu przestępstwa z art. 271 § 1 i § 3 k.k. przy zast. art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., w ten sposób, że przewoziła T. A. i S. Ć. do banku, przekazywała im dane do fikcyjnych faktur, które po wystawieniu przekładali oni w centralach handlu złomem.

W czasie, kiedy jej brat został pozbawiony wolności do czasu ogłoszenia jej zarzutów (postanowienie k. 506, wyjaśnienia oskarżonej k. 978v) czyli do dnia 8 lutego 2008 r., oskarżona J. S. (1) przyjmowała od T. A. i S. Ć. pieniądze, które następnie przekazała bratu. W tym okresie Sąd wyliczył, iż T. A. i S. Ć. przekazali oskarżonej J. S. (1) kwotę 1 584 736,61 zł, które to pieniądze stanowiły także korzyść pochodzącą z popełnienia przestępstwa z art. 271§1 i §3 k.k. przy zast. art. 12 k.k. Były to kwoty pochodzące z wpłat należności przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. na rzecz firmy (...) S. Ć., jak również kwoty wpłat należności przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w D. na rzecz (...) T. A..

Oskarżeni R. B. (1) i J. S. (1) są osobami dorosłymi, zdrowymi, Sąd nie stwierdził po ich stronie wystąpienia okoliczności mogących wyłączyć lub ograniczyć odpowiedzialność karną, stąd możliwe jest przypisanie im winy.

Za przypisane oskarżonemu R. B. (1) przestępstwo Sąd wymierzył oskarżonemu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżonej J. S. (1) Sąd wymierzył karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 4 lat oddając oskarżoną pod dozór kuratora w tym czasie.

Wymierzając kary Sąd miał na uwadze stopień społecznej szkodliwości popełnionych czynów, który bez wątpienia jest znaczny, a także stopień winy oskarżonych. Sąd wziął pod uwagę wiodącą rolę oskarżonego R. B. (1), jako że to on był organizatorem i pomysłodawcą przestępnego procederu. Ponadto Sąd miał na względzie znaczny czasookres trwania przestępnego procederu oraz osiągnięte korzyści majątkowe. W przypadku oskarżonej J. S. (1) Sąd miał na uwadze stosunkowo krótki okres czasu w porównaniu do oskarżonego R. B. (1), w którym brała ona udział w przestępczym procederze, a nadto jej uboczną rolę. Sąd miał także na uwadze stopień winy oskarżonej, a to, iż działała ona z zamiarem ewentualnym.

Orzeczone kary jednostkowe zdaniem Sądu czynią zadość wymaganiom prewencji indywidualnej i ogólnej, a mianowicie winny uświadomić oskarżonym oraz osobom należącym do ich najbliższego otoczenia przekonanie o nieopłacalności tego przestępczego procederu, co nabiera istotnego znaczenia ze względu na nagminność tego typu mechanizmu przestępnego w ostatnich latach, a także wysokość uzyskanych w ten sposób korzyści majątkowych.

Na zasadzie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. G. i adw. M. Z. kwoty po 960 zł plus 23% VAT w kwocie po 220,80 zł łącznie kwoty po 1180,80 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym z urzędu.

Orzekając o kosztach sądowych Sąd miał na uwadze treść art. 627 k.p.k. oraz art. 633 k.p.k. Na wydatki w częściach równych od oskarżonych składały się koszty udzielenia informacji z krajowego rejestru karnego (po 30 zł), ryczałt za doręczenia pism (po 20 zł) oraz koszty obrony udzielonej z urzędu każdemu z oskarżonych. Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych kwotę 1230,80 zł tytułem wydatków oraz od oskarżonego R. B. (1) opłatę w kwocie 400 zł, a od oskarżonej J. S. (1) opłatę w kwocie 300 złotych.

Sygn. akt. IV K 52/18

UZASADNIENIE

całości wyroku z dnia 26 września 2018 r.

Oskarżony R. B. (1) prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 4 sierpnia 2017 r. sygn.akt. IV K 240/15 został uznany za winnego tego, że:

- w okresie od stycznia do czerwca 2007 r. oraz od stycznia 2008 r. do września 2009 r. oraz od lutego 2011 r. do marca 2011 r. w G., R., K. i D., działając jako sprawca kierowniczy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kierując zorganizowaną grupą przestępczą, kierował wykonaniem czynu zabronionego przez S. Ć., któremu polecił założenie działalności gospodarczej pod nazwą (...) S. Ć. oraz T. A., któremu polecił prowadzenie działalności gospodarczej pod nazwą (...) T. A., a następnie polecił im zawarcie kontraktów na dostawę złomu z centralami handlowymi (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. i (...) sp., z o.o. z siedzibą w D., przy czym złom w ramach kontraktów dostarczany był przez inne nieustalone podmioty, zaś uzyskane w ten sposób kwity wagowe potwierdzające dostarczenie złomu w ramach zawartych kontraktów przez (...) S. Ć. i (...) T. A., przekazywał S. Ć. i T. A. jako osobom uprawnionym do wystawiania faktur, którzy na ich podstawie wystawiali fikcyjne faktury VAT, w których poświadczali nieprawdę, jakoby dokonywali sprzedaży złomu centralom handlowym (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. i (...) sp., z o.o. z siedzibą w D., czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, to jest przestępstwa z art. 18§1 k.k. w zw. z art. 271§1 i §3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65§1 k.k.

oraz tego, że:

- w okresie od stycznia 2006 r. do marca 2011 r. kierował zorganizowaną grupą przestępczą w skład, której wchodził T. A., S. Ć. i J. S. (1) oraz inne nieustalone osoby, mającą na celu popełnianie przestępstw polegających na fikcyjnym

obrocie złomem, polegającym na poświadczaniu nieprawdy w fakturach VAT, co do ich wystawców, działających pod nazwami (...) S. Ć. i (...) T. A., poprzez dostarczanie kwitów wagowych dotyczących złomu dostarczonego przez inne nieustalone podmioty, a wystawionych w ramach zawartych kontraktów przez (...) S. Ć. i (...) T. A., które następnie służyły do wystawiania fikcyjnych faktur VAT nie dokumentujących rzeczywistego obrotu złomem, i w ten sposób osiąganie korzyści majątkowych, które następnie były bezpośrednio wypłacane bądź przekazywane na inne rachunku bankowe i przyjmowane w celu udaremnienia stwierdzenia ich przestępnego pochodzenia oraz wykrycia, to jest przestępstwa z art. 258§3 k.k.

Natomiast oskarżona J. S. (1) została uznana za winną tego, że :

- że w okresie od 27 kwietnia 2007 r. do 11 lutego 2008 r. w R., K., D., G., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, z zamiarem ewentualnym aby R. B. (1) popełnił czyn zabroniony polegający na wystawianiu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej fikcyjnych faktur VAT, udzieliła mu pomocy w popełnieniu tego czynu zabronionego w ten sposób, że na jego polecenie przekazywała S. Ć. jako właścicielowi firmy (...) S. Ć. oraz T. A. jako właścicielowi firmy (...) T. A., dane dotyczące wystawienia przez w/w osoby, jako osoby uprawnione, fikcyjnych faktur VAT, tj. poświadczających nieprawdę, a dotyczących rzekomej sprzedaży w ramach zawartych kontraktów przez w/w podmioty złomu firmom (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. i (...) sp. z o.o. z siedzibą w D., które to transakcje w rzeczywistości nie miały miejsca, gdyż do hut złom dostarczały inne nieustalone podmioty, zaś uzyskane w ten sposób kwity wagowe potwierdzające dostarczenie złomu w ramach zawartych kontraktów przez (...) S. Ć. i (...) T. A., służyły następnie do wystawienia fikcyjnych faktur, to jest przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 271§1 i §3 k.k. przy zast. art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k.

- w okresie od 27 kwietnia 2007 r. do 11 lutego 2008 r. brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez R. B. (1), w skład której wchodził T. A., S. Ć. oraz inne nieustalone osoby mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na fikcyjnym obrocie złomem, który polegał na poświadczaniu nieprawdy w fakturach VAT co do ich wystawców, działających pod nazwami (...) S. Ć. i (...) T. A. poprzez dostarczanie kwitów wagowych dotyczących złomu dostarczonego przez inne nieustalone podmioty, a wystawionych w ramach zawartych kontraktów przez (...) S. Ć. i (...) T. A., które następnie służyły do wystawiania fikcyjnych faktur VAT nie dokumentujących rzeczywistego obrotu złomem, i w ten sposób osiąganie korzyści majątkowych, które następnie były bezpośrednio wypłacane bądź przekazywane na inne rachunku bankowe i przyjmowane w celu udaremnienia stwierdzenia ich przestępnego pochodzenia oraz wykrycia, to jest przestępstwa z art. 258§1 k.k.

Wobec utrzymania w powyższym zakresie w mocy wyroku Sądu Okręgowego G. o sygn. IV K 240/15 wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 6 lutego 2018 r. (sygn. akt. II Aka 523/17) ustalenia w zakresie wyżej opisanych przestępstw zostały przez Sąd ponownie rozpoznający sprawę uznane za prawidłowe i nie wymagające uzupełnienia.

W zakresie przestępstwa z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k. przypisanego oskarżonemu R. B. (1) oraz przestępstwa z art. 18 § 3 w zw. z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k. przypisanego oskarżonej J. S. (1) w niniejszym postępowaniu Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Centrale handlowe: (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. oraz (...) sp. z o.o. z siedzibą w D. regulowały należności na podstawie poświadczających nieprawdę faktur wystawionych przez (...) S. Ć. oraz (...) T. A..

Część pieniędzy w okresie od **stycznia 2006 r. do marca 2011 r.** była przelewana na rachunki firmowe prowadzone dla ww firm, a część należności była wypłacana w kasie.

Stąd też na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów Sąd ustalił jaka była **wartość transakcji** pomiędzy (...) T. A. a C. (...) za okres od stycznia 2006 r. do marca 2011 r. i w tym samym okresie pomiędzy (...) T. A. a (...). Były to odpowiednio kwoty : 20.785.711,59 zł i 230.616,54 zł.

Na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów z dokumentów można było także stwierdzić, iż w okresie od dnia 19 stycznia 2006 r. do dnia 15 stycznia 2009 r. na rachunek bankowy firmy (...) T. A. wpłynęła łącznie

kwota 13.380.931,89 zł i na tą samą kwotę został on obciążony (wyplacono wszystkie środki). Z tej kwoty kwotę aż 13.324.445,98 zł stanowiły przelewy przychodzące z rachunku (...) - 310 przelewów. Z kolei jeśli chodzi o należności wpływające na rachunek bankowy firmy (...) T. A. z (...) w okresie od dnia 19 stycznia 2006 r. do dnia 15 stycznia 2009 r. na firmowy rachunek (...) T. A. wpłynęła łącznie kwota 23.738,33 zł.

W obu przypadkach, opierając się na zeznaniach świadków T. A., Sąd uznał, iż pozostała część należności stanowiąca różnicę pomiędzy wartością transakcji a kwotą jaka wpłynęła na rachunek bankowy firmy (...) T. A. zostały rozliczone w gotówce poprzez wypłaty w kasie i po ich odbiorze trafiły do oskarżonego R. B. (1).

W przypadku drugiej firmy, a to (...) S. Ć., Sąd ustalił, iż wartość transakcji pomiędzy (...) S. Ć. a z (...) za okres od czerwca 2006 r. do lipca 2007 r. wynosiła 14.296.337,30 zł, z czego w okresie od dnia 5 czerwca 2006 r. do dnia 16 lipca 2007 r. na rachunek firmowy wpłynęła kwota 10.278.420,37 zł z rachunku (...) - 197 przelewów. W tytułach przelewów brak było opisów transakcji. Także w tym przypadku Sąd uznał, iż pozostałe należności zostały rozliczone w gotówce poprzez wypłaty w kasie i po ich odbiorze trafiły do oskarżonego R. B. (1) (dowód: wyjaśnienia i zeznania świadka S. Ć. k. 397-402, 416 - 418, 517-518, 1177-11790)

Pieniądze, które wpływały na rachunki bankowe obu firm były najczęściej jeszcze tego samego dnia przelewane na rachunki prywatne T. A. lub S. Ć., ewentualnie wypłacane w gotówce i przekazywane oskarżonemu R. B. (1) lub oskarżonej J. S. (1). Na podstawie dokumentacji bankowej Sąd mógł także ustalić w jaki sposób odbywały się przepływy środków finansowych pomiędzy wskazanymi kontami.

Największy udział w operacjach obciążających rachunek firmy (...) T. A. (wypłaty) miały przelewy na rachunki osobiste nr:

- (...) (rachunek T. A.) - 211 przelewów na łączną kwotę 10.727.307,69 zł,

- (...) (rachunek S. Ć.) - 32 przelewy na łączną kwotę 2.301.269,16 zł,

Opisy transakcji w tym wypadku zawierały jedynie ogólnikowe zapisy: „przelew” lub „przelew wewnętrzny”. Ponadto w gotówce T. A. wybrał z rachunku firmowego łącznie kwotę 179.487,42 zł.

Podobnie rzecz się miała, jeśli chodzi o udział w transakcjach obciążających rachunek firmowy firmy (...), gdyż największy udział miały przelewy wychodzące na rachunki osobiste:

- (...) (S. Ć.) - 129 przelewów na łączną kwotę 7.361.363,69 zł,

- (...) (T. A.) - 39 przelewów na łączną kwotę 2.904.000,31 zł. Opisy transakcji każdorazowo były ogólnikowe np. „przelew”. Ponadto, S. Ć. z rachunku firmowego wybrał łącznie kwotę 11.976,00 zł w gotówce.

Sąd wziął także pod uwagę, iż T. A. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 24 kwietnia 2015r. sygn. akt. IV K 19/15 za przestępstwo z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. którego przedmiotem była kwota 20 625 547,14 zł. Z kolei S. Ć. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 29 października 2014 r. sygn.akt. IV K 154/14 za przestępstwo z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k., którego przedmiotem była kwota 14 255 100,84 zł.

W toku poprzedniego rozpoznania sprawy, w wyroku Sądu Okręgowego w G. w sprawie o sygn. akt. IVK 141/14 z dnia 14 lipca 2015 r., a w konsekwencji także w wyroku Sądu Okręgowego w G. w sprawie o sygn. akt. IV K 240/15 przyjęto, iż łącznie oskarżony R. B. (1) od T. A.

i S. Ć. uzyskał środki płatnicze w kwocie 34 880 647,98 zł, która stanowiła sumę kwoty 20 625 547,14 zł (przypisanej T. A.) oraz kwoty 14 255 100,84 zł (przypisanej S. Ć.).

Rozpoznając po raz ponowny sprawę Sąd miał na uwadze gwarancyjny charakter instytucji zakazu reformationis in peius wyrażonej w art. 443 k.p.k., wobec zaskarżenia poprzednich orzeczeń wyłącznie na korzyść oskarżonego R. B.

(1), stąd też, mimo, iż ustalenia Sądu wskazywały na to, iż łącznie S. Ć. i T. A. przekazali oskarżonemu R. B. (1) kwotę nieznacznie wyższą, Sąd przyjął w wyroku, iż była to kwota 34 880 647,98 zł.

Sąd ustalił także, iż S. Ć. i T. A. część z wyżej wymienionej kwoty pieniędzy przekazali za pośrednictwem oskarżonej J. S. (1). Sąd ustalił to na podstawie zeznań i wyjaśnień złożonych w charakterze podejrzanych przez świadków S. Ć. i T. A.. Świadczenie nie potrafili jednak precyzyjnie wskazać okresu, kiedy przekazywali pieniądze J. S. (1). W tym więc zakresie Sąd oparł się na jej wyjaśnieniach, gdyż na jednej z rozpraw oskarżona podała, iż niewątpliwie było to w czasie, gdy jej brat R. B. (1) został aresztowany, jednak nie później niż do dnia kiedy jej samej przedstawiono zarzuty (czyli do dnia 8 lutego 2008 r.). Oskarżony R. B. (1) został zatrzymany w dniu 26 kwietnia 2007 r. w sprawie o sygn. akt. XVI K 49/14 (V Ds. 30/13), a następnie tymczasowo aresztowany (dowód: informacja k. 505) . W tym czasie oskarżona J. S. (1) przystąpiła do pomocy bratu w popełnieniu przestępstw, w ten sposób, że przewoziła T. A. i S. Ć. do banku, przekazywała im dane do fikcyjnych faktur, które po wystawieniu przekładali oni w centralach handlu złomem oraz przyjmowała od nich pieniądze, które przekazywała bratu.

W czasie, kiedy jej brat został pozbawiony wolności do czasu ogłoszenia jej zarzutów (postanowienie k. 506, wyjaśnienia oskarżonej k. 978v) czyli do dnia 8 lutego 2008 r., oskarżona J. S. (1) przyjmowała od T. A. i S. Ć. pieniądze, które następnie przekazała bratu. W tym okresie Sąd wyliczył, iż T. A. i S. Ć. przekazali oskarżonej J. S. (1) kwotę 1 584 736,61 zł, które to pieniądze stanowiły korzyść pochodzącą z popełnienia przestępstwa z art. 271§1 i §3 k.k. przy zast. art. 12 k.k. Były to kwoty pochodzące z wpłat należności przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. na rzecz firmy (...) S. Ć., jak również kwoty wpłat należności przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w D. na rzecz (...) T. A..

	(...) S. Ć.			
Oskarżona J. S. (1) Od 27 kwietnia 2007 r. Do 11 lutego 2008 r.		27 Kwiecień r.	127 38 200 zł	
	30 kwietnia 2007 r.	95 376,67 zł		

	Maj_2007 r.	742,20 zł		
	Czerwiec_2007 r.	383,90 zł		
	Lipiec_2007 r.			
	Sierpień_2007 r.			
	1. RAZEM	1 833 891,51 zł		
	(...) T. A.			
	od września 2007 r.	(...) (...) Sp. z.o.o.	(...) Sp. z.o.o.	
	Styczeń_2008 r.	761,97 zł		
	4 Luty_2008 r.	27 zł	10 688,72 zł	
	5 luty 2008 r.	43 143,23 zł		

	7 luty 2008 r.	11 716,39 zł		
		2. RAZEM	240 156,38 zł	10 888,72 zł
		RAZEM (1+2)	584 736,61 zł	

Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony R. B. (1) przyjmując pieniądze w opisany wyżej sposób, w tym także od oskarżonej J. S. (1), podjął czynności mające na celu znaczne utrudnienie stwierdzenia miejsca umieszczenia oraz wykrycia środków finansowych pochodzących z przestępczego procederu wystawiania poświadczających nieprawdę faktur co do ich wystawców, działających pod nazwami (...) oraz (...). Niewątpliwie podejmowane działania polegające w pierwszej kolejności na przelewaniu otrzymanych z central handlowych środków na własne konta osobiste S. Ć. i T. A., a następnie przekazywanie przez ww. pieniędzy R. B. (1) w gotówce, miało taki cel. W realizacji tego celu przyjmując pieniądze od wyżej wymienionych przez pewien okres czasu pomagała mu siostra czyli oskarżona J. S. (1).

(Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. B. (1) k. 440-445, 507-508, 509-511, 517-519, 905-908, 1154-1155, 1278-1279; częściowo wyjaśnienia oskarżonej J. S. (1) k. 491-496, 507-508, 512-514, 515-516, 905-906, 908, 978, 950, 1155, 1279; zeznania świadka S. Ć. k. 397-404, 416-418, 515-516, 517-518, 907-909, 1177-1179, 1284-1285, z zał. 1 k. 7, 115-117, 136-138, z zał. 20 k. 224-225; zeznania świadka T. A. k. 268-272, 310-312, 320-325, 341-345, 509-511, 512-514, 904-905, 979-980, 1174-1176, 1204-1205, 1280-1282, 209-210 zał. 20, 342-345 zał. 21;

dokumentacja bankowa oraz dane z raportu dotyczącego analizy historii rachunków bankowych oraz danych uzyskanych od GIF załącznik nr 22;

Wykaz faktur (...) na rzecz (...) k. 21-52; Potwierdzenia płatności (...) na rzecz (...) k. 52-70; Protokół zatrzymania dokumentacji (...) k. 98-100; wydruki rozrachunków dot. (...) k. 101-132; Wykaz faktur (...) na rzecz (...) k. 71-72; Potwierdzenia płatności (...) na rzecz (...) k. 72; Protokół zatrzymania dokumentacji z (...) k. 75-81; Protokół oględzin dokumentacji z (...) k. 82-83; Protokół komisijnego otwarcia pudła z zawartością dokumentów k. 152-153; Faktury (...) dla (...) 19.01.2006-28.04.2006 załącznik nr 10; Faktury (...) dla (...) 4.05.2006-7.09.2006 załącznik nr 11; Faktury (...) dla (...) 7.09.2006-29.12.2006 załącznik nr 12; Faktury (...) dla (...) 3.01.2007-27.04.2007 załącznik nr 13; Faktury (...) dla (...) 30.04.2007-20.12.2007 załącznik nr 14; Zestawienie k. 1-46 załącznik nr 15; Potwierdzenia przyjęcia dostawy i karty wagowe k. 47 i nast. - załącznik nr 15; Kwity wagowe (...) Z. załącznik nr 15, 16, 17; Faktury (...) dla (...) 31.03.2011-17.02.2011 załącznik nr 18; Faktury (...) dla (...) i (...) 24.08.2009-14.07.2007 załącznik nr 18; Faktury (...) dla (...) i (...) 14.07.2007-01.02.2008 załącznik nr 19; Oryginały Faktury (...) dla (...) (...): 19.01.2006-13.07.2006 załącznik nr 29 - DRZ 1528/14-1659/14; 11.07.2006-29.12.2006 załącznik nr 30 - DRZ 1660/14-1771/14; 2.01.2007-20.12.2007 załącznik nr 31 - DRZ 1772/14-1907/14; 4.01.2008-10.03.2011 załącznik nr 32 - DRZ 1908/14-2007/14; Zamówienia dostawy k. 322-390 załącznik nr 32; Oryginały Faktury (...) dla (...):

12.12.2007-24.08.2009 załącznik nr 23 – DRZ 1411/14-1506/14; Protokół zatrzymania dokumentacji (...) k. 98-100; Wydruki rozrachunków dot. (...) k. 133-151; Dokumentacja bankowa k. 85-90 załącznik nr 1; Faktury (...) dla (...) 29.12.2006-15.01.2007 załącznik nr 2; Faktury (...) dla (...) 17.01.2007-28.02.2007 załącznik nr 3; Faktury (...) dla (...) 1.03.2007-29.03.2007 załącznik nr 4; Faktury (...) dla (...) 2.04.2007-25.06.2007 załącznik nr 5; Faktury (...) dla (...) 13.09.2006-2.11.2006 załącznik nr 6; Faktury (...) dla (...) 3.11.2006-30.11.2006 załącznik nr 7; Faktury (...) dla (...) 2.06.2006-20.06.2006 załącznik nr 7; Faktury (...) dla (...) 21.06.2006-3.08.2006 załącznik nr 8; Faktury (...) dla (...) 4.08.2006-12.09.2006 załącznik nr 9; Oryginały Faktury (...) dla (...): 6.06.2006-27.09.2006 załącznik nr 24 – DRZ 2009/14-2089/14; 28.09.2006-29.01.2007 załącznik nr 25 - DRZ 2090/14-2161/14; 2.02.2007-25.06.2007 załącznik nr 26 - DRZ (...) - (...); Oryginały Kwitów wagowych (...) dla (...) Z. – załącznik nr 27, 28)

Oskarżony R. B. (1) w toku całego postępowania konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, w niniejszym postępowaniu oświadczył, że nie będzie brał w nim udziału (oświadczenie k. 1559), stąd też Sąd skorzystał z możliwości odczytania jego wcześniej złożonych wyjaśnień (rozprawa k. 1560)

Wyjaśnienia oskarżonego R. B. (1), który nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, w tym to popełnienia przestępstwa z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 271 §3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w konsekwencji nie odnosiły się także do przestępstwa z art. 299 § 1 i § 5 k.k.. Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za niewiarygodne, opierając się w tym zakresie na zeznaniach oraz wyjaśnieniach składanych w charakterze podejrzanych przez świadków S. Ć. i T. A..

Jeśli chodzi o kontakty z T. A. wyjaśnienia oskarżonego R. B. (1) nie były wiarygodne. Wskazał on, że ten skupował od niego złom, za który płatność realizowana była gotówką i za który nie wystawiał mu faktur. Oskarżony wyjaśnił także, że był raz w C. z T. A., ale jego rola ograniczyła się do podwiezienia go.

W zakresie kontaktów z S. Ć. całkowicie im zaprzeczył, wskazał, że nigdy z nim żadnych transakcji nie przeprowadzał, a tym bardziej żadnych pieniędzy mu nie przekazywał. Oskarżony przyznał, że w prowadzeniu działalności zastępowała go również siostra oskarżona J. S. (1) i w tym czasie również kupował od niego złom T. A., ale nie były z tego tytułu wystawiane faktury, bo uprzedził ją, aby tego nie robiła.

Na kolejnych rozprawach oskarżony R. B. (1) odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania podtrzymując uprzednio złożenia wyjaśnienia (k. 905-908, 1154-1155, 1278-1279)

Oskarżona J. S. (1) zawiadomiona prawidłowo o rozprawie, nie stawiała się na rozprawę (rozprawa k.1538), więc Sąd skorzystał z możliwości odczytania jej wyjaśnień (k.1539), w których w toku całego postępowania sądowego nie przyznawała się do popełnienia zarzucanych jej czynów.

Z wyjaśnień oskarżonej J. S. (1) wynikało, że zastępowała i pomagała bratu w prowadzeniu jego działalności gospodarczej w postaci punktu skupu złomu. Wobec faktu, iż oskarżona na rozprawie w dniu 30 czerwca 2015 r. (k. 978v), oznajmiła, że co prawda nie jest w stanie dokładnie podać, kiedy pomagała bratu w prowadzeniu firmy, ale na pewno miało to miejsce, gdy R. B. (1) był tymczasowo aresztowany i skończyło się, kiedy postawiono jej w innej sprawie zarzuty, Sąd przyjął, iż oskarżona działała w tym okresie tj. od dnia 27 kwietnia 2007r.do dnia 11 lutego 2008 r.

Wyjaśnienia oskarżonej J. S. (1) częściowo okazały się niezgodne z wyjaśnieniami oskarżonego R. B. (1). Oskarżona potwierdziła swoją znajomość z T. A. i S. Ć.. I wskazała, że zarówno S. Ć., jak i T. A. przywozili jej pieniądze za złom, nie była w stanie powiedzieć za nabyty przez kogo złom to była zapłata (k. 491-496, 507-508, 512-514, 515-516).

Sąd uznał, iż wyjaśnienia oskarżonych stanowiły przyjętą przez nich linię obrony i nie zasługiwały na wiarę. W pierwszej kolejności wskazać należy, że wyjaśnienia oskarżonych były sprzeczne wzajemnie ze sobą. Wyjaśnienia J. S. (1), mimo, iż także nie były wiarygodne w całości, to jednak podała ona okoliczności, potwierdzające przynajmniej w części wyjaśnienia S. Ć. i T. A., którym zaprzeczał oskarżony R. B. (1). Częściowo natomiast oboje oskarżenie popadli w sprzeczność wyjaśniając o tych samych okolicznościach (np. o współpracy z S. Ć.). Po drugie, wyjaśnienia obojga

oskarżonych były sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym, a w szczególności z wyjaśnieniami i zeznaniami świadków S. Ć. i T. A.. Z tego względu w ocenie Sądu wyjaśnienia te nie zasługiwały na wiarę.

Dokonując oceny wyjaśnień oskarżonego R. B. (1) wyeksponować należy, iż za brakiem ich wiarygodności przemawiało głównie to, iż były one rozbieżne z wyjaśnieniami jego siostry oskarżonej J. S. (1). Oskarżona co prawda formalnie także nie przyznała istnienia przestępnego procederu, ale przyznała, że oskarżony prowadził działalność gospodarczą z S. Ć., czemu R. B. (1) zdecydowanie zaprzeczał. Oskarżona J. S. (1) przy okazji wyjaśnień dotyczących czego dotyczyła współpraca z T. A. sama popadła w sprzeczności, gdyż najpierw wyjaśniła, iż oskarżony R. B. (1) T. A. przekazywał kwity wagowe, a następnie starała się z tego wycofać, wskazując, że miała na myśli złom.

Ponadto, co istotne, jej wyjaśnienia potwierdzały relacje T. A. i S. Ć., gdyż oskarżona przyznała przecież, że otrzymywała od nich pieniądze, jednak nie była w stanie wytłumaczyć, z jakiego tytułu je otrzymywała, raz twierdząc, że za złom, a w innej części wyjaśnień, że za kwity wagowe.

W ocenie Sądu na uwagę zasługiwało także to, iż oskarżona przyznała także, że pomagała bratu i działała na jego polecenie, o czym przecież wyjaśniali omasz Antończyk i S. Ć.. Stąd też Sąd uznał, że wyjaśnienia oskarżonej zasługują J. S. (1) zmierzają do umniejszenia jej roli w popełnieniu przestępstwa.

Niewątpliwie kluczowe znaczenie dla możliwości przypisania oskarżonym popełnienia przestępstwa prania brudnych pieniędzy miały być wyjaśnienia i zeznania świadków S. Ć. i T. A., które Sąd uznał za wiarygodne.

Z zeznań T. A. (k. 268-272, 310-312, 320-325, 341-345, 509-511, 512-514, 904-905, 979-980, 1174-1176, 1204-1205, 1280-1282, 209-210 zał. 20, 342-345 zał. 21) wynikało m.in. po tym jak zanosił kwit wagowy wraz fakturą zanosił do C. i H. C. otrzymywał od kontrahentów należność przelewem na firmowy rachunek bankowy lub pobierał pieniądze. Każdorazowo pieniądze przekazywał oskarżonemu R. B. (1). Dodał, że na rachunek wpływały też pieniądze od S. Ć., który był jego kolegą i działał później na tej samej zasadzie co on sam. Kiedy oskarżony R. B. (1) został aresztowany oskarżona J. S. (1) zajmowała się za niego sprawami. Natomiast kiedy R. B. (1) opuścił areszt to ponownie zaczął na jego polecenie wypłacać pieniądze. Dodał, że po opuszczeniu aresztu przez R. B. (1) oskarżona J. S. (1) nadal brała udział w procederze, gdyż zdarzało się, że odwoziła ich samochodem do C. albo odbierała od niego pieniądze.

T. A. wskazał, że sam za wypisywanie faktur otrzymywał drobne kwoty rzędu 150-200 zł, zdarzało się, że otrzymywał je od oskarżonej J. S. (1). Wyjaśnił, że zdarzało się, że w sytuacji, gdy nie mógł sam pojechać wypisywał upoważnienia dla innych osób i sam również z upoważnienia innych osób odebrał pieniądze w kasie lub w banku.

S. Ć. oświadczył w toku postępowania (k. 397-404, 416-418, 515-516, 517-518, 907-909, 1177-1179, 1284-1285, z zał. 1 k. 7, 115-117, 136-138, z zał. 20 k. 224-225) że zna zarówno oskarżonego, jak i oskarżoną. Jak zeznał świadek, o oskarżonej myślał, że to tylko księgowa, ale po pewnym czasie doszedł do wniosku, że oskarżeni współdziałają ze sobą.

Świadek zeznał, że pieniądze, które dostawał z C. przekazywał oskarżonemu R. B. (1). Z jego zeznań wynikało, że część pieniędzy otrzymywał w gotówce, a część była wpłacana przelewem na konto firmy (...), którą w tym celu założył. Następnie pieniądze przekazywał z konta firmowego na konto osobiste i wypłacał gotówkę, którą przekazywał oskarżonemu R. B. (1).

Świadek nie potrafił dokładnie powiedzieć, jaki był obrót i ile pieniędzy (...) wypłacił, ale był to rząd wielkości liczony w milionach.

Świadek zeznał, iż z racji wykonywanych zadań, otrzymywał od oskarżonego R. B. (1) drobne kwoty typu 50 zł na taksówkę lub na piwo, mogło tego być około 250 zł tygodniowo.

Co istotne, świadek zeznał, że T. A. mówił mu, że jego praca też polegała na tym, aby kwity wagowe dostarczyć do C., zostawić w kasie, a następnie odebrać pieniądze i przekazywać oskarżonemu R. B. (1). Jak wskazał świadek praktycznie

cały tydzień jeździł z oskarżonym R. B. (1) lub oskarżoną J. S. (1) do banku odebrać pieniądze i zawsze wypłacał całość z rachunku.

Obaj świadkowie przesłuchiwani w poprzednim postępowaniu przed Sądem konsekwentnie podtrzymali swoje wyjaśnienia i zeznania.

W ocenie Sądu wyjaśnienia i zeznania świadków T. A. i S. Ć., zasługiwały na wiarę. Wskazywały one, iż **całość pieniędzy** otrzymywanych na rachunki firmowe bądź wypłacanych w kasie central handlowych przekazywali oskarżonemu R. B. (1), względnie w przypadku jego nieobecności, oskarżonej J. S. (1). Ich zeznania wzajemnie ze sobą w tym zakresie korespondowały i jawiły się jako szczerze, gdyż nie umniejszali oni swojego udziału w procederze. Zeznania jawiły się także jako logiczne. Dodatkowo Sąd wziął pod uwagę, iż świadek M. T. opisał w sposób tożsamy tego typu proceder (k. 1339-1343, 1335-1338, 1329-1334, 1322-1328, 1309-1315), w który był zaangażowany razem z oskarżonymi w okresie wcześniejszym.

Za uznaniem zeznań świadków za wiarygodne przemawiała zbieżność relacji T. A. i S. Ć., która jednakże w ocenie Sądu nie mogła wynikać z faktu porozumienia się świadków w tym zakresie. Takiej ocenie sprzeciwiała się wyraźna autonomiczność obu relacji, ale także to, iż T. A. w czasie, w którym przedstawiane mu były zarzuty i składał wyjaśnienia, był pozbawiony wolności w innej sprawie. Niewątpliwie ten fakt sprzeciwiał się uznaniu, iż zdołał on uzgodnić swoje wyjaśnienia z S. Ć. nie mając z nim swobodnego kontaktu. Zdaniem Sądu za wiarygodnym charakterem zeznań tych świadków przemawiała także ich zgodność z zatrzymanymi w sprawie dokumentami.

Zeznania pozostałych świadków, które Sąd ujawnił bez odczytywania nie dostarczyły istotnych informacji dotyczących sprawstwa i winy oskarżonych.

Istotne dla ustalenia sprawstwa oskarżonych były dowody z dokumentów, których wiarygodność nie budziła zastrzeżeń. I tak ustalając rozmiar oraz czasookres działalności oskarżonych R. B. (1), a także J. S. (1) Sąd oparł się w szczególności na dokumentacji ujawnionej na rozprawie, szczegółowo wskazanej przy dokonanych ustaleniach faktycznych. Na jej podstawie możliwe stało się dokonanie stosownych wyliczeń wskazujących na wysokość obrotu jaki występował pomiędzy centralami handlu złomem, a firmami (...) S. Ć. oraz (...) T. A..

Dla dokonania ustaleń faktycznych niezbędna była analiza stanowiąca załącznik nr 22 wraz z dokumentacją handlową, które pozwoliły ustalić przepływ i wielkość środków finansowych, jakie przyjęte zostały przez oskarżonego R. B. (1). Dokumentacja ta potwierdziła w tej kwestii relacje T. A. i S. Ć..

Pozostałe zgromadzone w sprawie dowody, głównie w postaci protokołów z czynności procesowych oraz dokumentacji handlowej nie wzbudziły wątpliwości Sądu. Nie były również, w żaden sposób kwestionowane przez strony.

Mając na uwadze ustalony stan faktyczny Sąd uznał oskarżonego R. B. (1) za winnego tego, że:

w okresie od stycznia 2006 r. do marca 2011 r. w G., R., K. i D., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kierując zorganizowaną grupą przestępczą, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, podjął czynności mające na celu znaczne utrudnienie stwierdzenia miejsca umieszczenia oraz wykrycia środków finansowych w łącznej kwocie 34.880.647,98 zł stanowiących korzyści majątkowe pochodzące z przestępstwa fikcyjnego obrotu złomem polegającego na poświadczaniu nieprawdy w fakturach VAT co do ich wystawców, działających pod nazwami (...) S. Ć. i (...) T. A., w ten sposób, że polecał S. Ć. i T. A. dokonywanie przelewów uzyskanych środków finansowych z rachunków firmowych (...) S. Ć. oraz (...) T. A., na rachunki prywatne tych osób, a także dokonywanie wypłat rzeczonych środków finansowych oraz pobieranie rzeczonych środków finansowych z kasy central handlowych (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. i (...) sp., z o.o. z siedzibą w D., które to środki następnie przyjmował w gotówce od S. Ć. i T. A., w tym również przy pomocy J. S. (1) i ukrywał, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, to jest przestępstwa art. 299§1 i §5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k.

Przestępstwo z art. 299 §1 k.k. popełnia ten, kto środki płatnicze, instrumenty finansowe, papiery wartościowe, wartości dewizowe, prawa majątkowe lub inne mienie ruchome lub nieruchomości, pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego, przyjmuje, posiada, używa, przekazuje lub wywozi za granicę, ukrywa, dokonuje ich transferu lub konwersji, pomaga do przenoszenia ich własności lub posiadania albo podejmuje inne czynności, które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia lub miejsca umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przepadku.

Jak wyżej wskazano, oskarżony R. B. (1) przyjmując wszystkie środki płatnicze pochodzące z przestępstwa z art. 271 §1 i § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k., następnie ukrywając je, brał udział osobiście w popełnieniu przestępstwa z art. 299 § 1 k.k. Działając wspólnie i w porozumieniu z T. A. i S. Ć. wypełniał w ten sposób znamiona kwalifikowanej formy tego przestępstwa z art. 299 § 5 k.k.

Zeznania i wyjaśnienia T. A. i S. Ć., które Sąd uznał za wiarygodne opisywały wyraźny podział ról. T. A. i S. Ć. założyli rachunki bankowe na polecenie oskarżonego R. B. (1). Były to w obu przypadkach rachunek firmowy oraz osobisty. Następnie S. Ć. oraz T. A. dokonywali operacji na rachunkach firmowych, które głównie polegały na wypłacaniu gotówki albo przelewie pieniędzy na rachunek osobisty i następnie wypłacaniu tych środków. Część należności pobierali w kasach central handlowych w gotówce. Następnie całość pieniędzy stanowiących zapłatę za faktury i stanowiących korzyść majątkową uzyskaną z przestępstwa z art. 271 § 1 i § 3 k.k. w zw. z art.12 k.k. przyjmował oskarżony R. B. (1). Łącznie przyjął od T. A. i S. Ć. kwotę 34 880 634,98 zł. Wyżej wskazano, iż przyjęta w wyroku wielkość stanowi sumę: 20 625 547,14 zł (przypisanej T. A. w wyroku o sygn. IV K 19/15) oraz kwoty 14 255 100,84 zł (przypisanej S. Ć. w wyroku o sygn..IV K 154/14).

Przestępstwo z art. 299 § 1 k.k. jest przestępstwem formalnym z narażenia, a zatem dla dokonania tego czynu wystarczy, że określone w tym przepisie działania mogą m.in. znacznie utrudnić stwierdzenie miejsca umieszczenia (ukrycia) tych środków finansowych pochodzących z czynu zabronionego, a tym samym utrudnić ich wykrycie. Oskarżony R. B. (1) całość środków płatniczych od T. A. i S. Ć. przyjął w gotówce, co nie tylko pozwalało na ukrycie jego związku z przestępstwem, ale także uniemożliwiło skutecznie organom ścigania śledzenie dalszych losów środków płatniczych i niewątpliwie taki miało cel. Podnieść należy, że organy ścigania nie odnalazły środków płatniczych, które oskarżony R. B. (1) przyjął, a miejsce w jakim znajdują się aktualnie nie jest znane.

Wszystko powyższe zdaniem Sądu pozwalało na przyjęcie, iż oskarżony R. B. (1) pozostaje współsprawcą czynu zabronionego z art. 299 § 1 k.k.

Kwalifikacja zachowania oskarżonych z art. 299 § 5 k.k. jest uzasadniona faktem, iż ich przestępcza działalność obejmowała co najmniej trzy osoby, tj. oprócz T. A. i S. Ć. oraz oskarżonego R. B. (1), także przez pewien czas pomocnika w osobie oskarżonej J. S. (1). W doktrynie nie budzi wątpliwości, że przez „działanie w porozumieniu” należy rozumieć nie tylko współsprawstwo, lecz wszelkie formy opartego na porozumieniu współdziałania przestępnego (w tym pomocnictwo) (por. Kodeks karny. Komentarz, A. Marek, Lex 2010).

Warunkiem przypisania sprawcy odpowiedzialności z tytułu art. 299§1 k.k. jest ustalenie, iż dokonuje on określonych czynności wykonawczych względem korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego. Oznacza to konieczność udowodnienia przez Sąd związku korzyści majątkowych z czynem zabronionym – tzw. przestępstwem bazowym.

W ocenie Sądu pieniądze w kwocie 34 880 634,98 zł w całości pochodziły z przestępstwa fikcyjnego obrotu złomem polegającego na poświadczaniu nieprawdy w fakturach Vat co do ich wystawców działających pod nazwami (...) S. Ć. i (...) T. A. i stanowiły pochodzącą z popełnienia tego przestępstwa korzyść majątkową. Była to korzyść majątkowa osiągnięta z przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów tj. z przestępstwa z art. 271 § 1 i § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Powyżej wskazano w jaki sposób obliczona została ta kwota, ale wskazano również, iż w całości stanowiła ona należność otrzymaną przez (...) S. Ć. i (...) T. A. na podstawie wystawionych przez T. A. i S. Ć. faktur, dlatego też kwota ta w

całości stanowiła korzyść majątkową osiągniętą z przestępstwa tzw. bazowego. W realiach niniejszej sprawy kwota ta stanowiła równocześnie w całości przedmiot przestępstwa z art. 299 § 1 k.k.

Kwota ta stanowiła korzyść osiągniętą z przestępstwa bazowego i jednocześnie w przypadku oskarżonego R. B. (1) korzyść majątkową osiągniętą z przestępstwa prania brudnych pieniędzy. Przyczyną tego stanu rzeczy był fakt, iż jak zgodnie wyjaśniali T. A. oraz S. Ć. całość pieniędzy, które wpływały na rachunki bankowe firm (...) i (...) oraz tych, które wypłacali oni w kasie (...) Sp. z o.o i (...) Sp. z o.o. przekazywali oni R. B. (1) w gotówce. Kwota ta zatem w całości stanowiła korzyść majątkową osiągniętą z popełnionego przez oskarżonego R. B. (1) przestępstwa z art. 299 § 1 i § 5 k.k. Bez znaczenia w tym przypadku był fakt, czy oskarżony R. B. (1) ponosił swoje własne koszty prowadzenia przestępczej działalności (podobnie Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 9.10.2014 r. sygn. akt. II Aka 204/14).

Orzekając na podstawie art. 299 § 7 k.k. przypadek równowartości korzyści majątkowej pochodzącej z tego przestępstwa (tzn. z przestępstwa prania brudnych pieniędzy), która to korzyść była jednocześnie w ocenie Sądu równa korzyści osiągniętej z przestępstwa bazowego (tj. z przestępstwa z art. 271 § 1 i § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.) Sąd orzekł przypadek kwoty 34 865 047, 98 zł . Wykonując zalecenia sądu odwoławczego Sąd odliczył od kwoty 34 880 647,98 zł, którą przypisał oskarżonemu R. B. (1) w pkt 1 wyroku jako korzyść osiągniętą z przestępstwa z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. kwoty:

- 9 600 zł (kwota przypadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. jaką orzeczono wobec T. A. w wyroku o sygn. IV K 19/15)

- 6 000 zł (kwota przypadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. jaką orzeczono wobec S. Ć. w wyroku o sygn. IV K 154/14)

Zdaniem Sądu zachowanie oskarżonej J. S. (1) wyczerpało natomiast znamiona pomocnictwa i dlatego Sąd uznał ją za winną tego, że :

w okresie od 27 kwietnia 2007 r. do 11 lutego 2008 r. w G., R., K. i D., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w zorganizowanej grupie przestępczej z zamiarem ewentualnym, aby R. B. (1) popełnił czyn zabroniony polegający na przyjmowaniu korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa, tj. na praniu brudnych pieniędzy, udzieliła mu pomocy w popełnieniu tego czynu zabronionego w ten sposób, że udzielała środka transportu S. Ć. i T. A. oraz przyjmowała od S. Ć. i T. A. środki finansowe pochodzące z należności uzyskanych przez nich od central handlowych (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. i (...) sp. z o.o. z siedzibą w D. w związku z wystawieniem poświadczających nieprawdę faktur VAT dokumentujących sprzedaż złomu, w łącznej kwocie 1.584.736,61 zł, które następnie przekazała R. B. (1) celem znacznego utrudnienia stwierdzenia miejsca umieszczenia oraz wykrycia tych środków, to jest przestępstwa art. 18§3 k.k. w zw. z art. 299§1 i §5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 §1 k.k.

Zgodnie z art. 18§3 k.k. odpowiada za pomocnictwo, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji; odpowiada za pomocnictwo także ten, kto wbrew prawnemu, szczególnemu obowiązkowi niedopuszczenia do popełnienia czynu zabronionego swoim zaniechaniem ułatwia innej osobie jego popełnienie. Pomocnictwo polega na ułatwianiu innej osobie popełnienia czynu zabronionego. Ustawa wskazuje na typowe formy pomocnictwa, jakimi są: dostarczenie narzędzia, środka przewozu, a także udzielenie rady lub informacji. Użyty w ustawie zwrot „w szczególności” wskazuje, że w grę mogą wchodzić również inne formy pomocnictwa. Chodzi zatem o takie zachowania, które - obiektywnie rzecz biorąc - ułatwiają popełnienie czynu zabronionego, o czym przesądza określenie ustawowe „ułatwia” (art. 18§3 k.k.).

Użyty przez ustawę zwrot „w zamiarze” oznacza, że pomocnictwa można dopuścić się zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym. Oskarżona J. S. (1) miała ogólną świadomość bezprawności działania oskarżonych S. Ć. i T. A.. Zdaniem Sądu działanie oskarżonej J. S. (1) sprowadzające się do tego, iż w czasie aresztowania brata oskarżonego R. B. (1), wozila S. Ć. i T. A. do banku oraz do central i odbierała pieniądze dla oskarżonego R. B. (1)

sprowadzają się jedynie do pomocnictwa. Działała ona z zamiarem ewentualnym, a zatem przewidywała, iż swoim zachowaniem ułatwia (pomaga) oskarżonemu R. B. (1) popełnić czyn zabroniony i na to się godziła.

W zakresie czasu działania oskarżonej Sąd oparł się na jej wyjaśnieniach, gdyż świadkowie T. A. i S. Ć. nie potrafili tego precyzyjnie wskazać. Na jednej z rozpraw oskarżona podała, iż niewątpliwie było to w czasie, gdy jej brat R. B. (1) został aresztowany, jednak nie później niż do dnia kiedy jej samej przedstawiono zarzuty. Oskarżony R. B. (1) został zatrzymany w dniu 26 kwietnia 2007 r. w sprawie o sygn. akt. XVI K 49/14 (V Ds. 30/13), a następnie tymczasowo aresztowany (dowód: informacja k. 505). W tym czasie oskarżona J. S. (1) przystąpiła do pomocy bratu w popełnieniu przestępstwa z art. 271 § 1 i § 3 k.k. przy zast. art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., w ten sposób, że przewoziła T. A. i S. Ć. do banku, przekazywała im dane do fikcyjnych faktur, które po wystawieniu przekładali oni w centralach handlu złomem.

W czasie, kiedy jej brat został pozbawiony wolności do czasu ogłoszenia jej zarzutów (postanowienie k. 506, wyjaśnienia oskarżonej k. 978v) czyli do dnia 8 lutego 2008 r., oskarżona J. S. (1) przyjmowała od T. A. i S. Ć. pieniądze, które następnie przekazała bratu. W tym okresie Sąd wyliczył, iż T. A. i S. Ć. przekazali oskarżonej J. S. (1) kwotę 1 584 736,61 zł, które to pieniądze stanowiły także korzyść pochodzącą z popełnienia przestępstwa z art. 271§1 i §3 k.k. przy zast. art. 12 k.k. Były to kwoty pochodzące z wpłat należności przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. na rzecz firmy (...) S. Ć., jak również kwoty wpłat należności przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w D. na rzecz (...) T. A..

Oskarżeni R. B. (1) i J. S. (1) są osobami dorosłymi, zdrowymi, Sąd nie stwierdził po ich stronie wystąpienia okoliczności mogących wyłączyć lub ograniczyć odpowiedzialność karną, stąd możliwe jest przypisanie im winy.

Za przypisane oskarżonemu R. B. (1) przestępstwo Sąd wymierzył oskarżonemu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżonej J. S. (1) Sąd wymierzył karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 4 lat oddając oskarżoną pod dozór kuratora w tym czasie.

Wymierzając kary Sąd miał na uwadze stopień społecznej szkodliwości popełnionych czynów, który bez wątpienia jest znaczny, a także stopień winy oskarżonych. Sąd wziął pod uwagę wiodącą rolę oskarżonego R. B. (1), jako że to on był organizatorem i pomysłodawcą przestępnego procederu. Ponadto Sąd miał na względzie znaczny czasookres trwania przestępnego procederu oraz osiągnięte korzyści majątkowe. W przypadku oskarżonej J. S. (1) Sąd miał na uwadze stosunkowo krótki okres czasu w porównaniu do oskarżonego R. B. (1), w którym brała ona udział w przestępczym procederze, a nadto jej uboczną rolę. Sąd miał także na uwadze stopień winy oskarżonej, a to, iż działała ona z zamiarem ewentualnym.

Orzeczone kary jednostkowe zdaniem Sądu czynią zadość wymaganiom prewencji indywidualnej i ogólnej, a mianowicie winny uświadomić oskarżonym oraz osobom należącym do ich najbliższego otoczenia przekonanie o nieopłacalności tego przestępczego procederu, co nabiera istotnego znaczenia ze względu na nagminność tego typu mechanizmu przestępnego w ostatnich latach, a także wysokość uzyskanych w ten sposób korzyści majątkowych.

Na zasadzie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. G. i adw. M. Z. kwoty po 960 zł plus 23% VAT w kwocie po 220,80 zł łącznie kwoty po 1180,80 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym z urzędu.

Orzekając o kosztach sądowych Sąd miał na uwadze treść art. 627 k.p.k. oraz art. 633 k.p.k. Na wydatki w częściach równych od oskarżonych składały się koszty udzielenia informacji z krajowego rejestru karnego (po 30 zł), ryczałt za doręczenia pism (po 20 zł) oraz koszty obrony udzielonej z urzędu każdemu z oskarżonych. Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych kwotę 1230,80 zł tytułem wydatków oraz od oskarżonego R. B. (1) opłatę w kwocie 400 zł, a od oskarżonej J. S. (1) opłatę w kwocie 300 złotych.

Zarządzenie z dnia 15.10.2018 r. :

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- obrońcy oskarżonej J. S. adw.M. Z.

- obrońcy oskarżonego R. B. adw. W. G.